

2020. november. 25. - Hírek Szövetség mlsz

1953. november 25-én, a londoni Wembley Stadionban játszotta „az évszázad mérkőzését” az angol futballválogatott és a legendás Aranycsapat, melyen a Puskás Ferenc vezette magyar nemzeti tizenegy győzött 6:3 arányban.

A diadal történelmi jelentőségű volt, hiszen az angol futball addigi 90 éve alatt először fordult elő, hogy egy kontinensről érkezett válogatott saját otthonában győzze le Angliát. A Magyar Labdarúgó Szövetség a sporttörténeti győzelem emlékére és az Aranycsapat tiszteletére 1993-ban, a mérkőzés 40. évfordulóján november 25-ét a magyar labdarúgás napjává nyilvánította. Az MLSZ ezen a napon minden esztendőben megemlékezik a legendáiról, az Aranycsapatról és valamennyi válogatott labdarúgójáról, sportszakembereiről.

A londoni találkozó ötlete az 1952-es helsinki olimpia döntője után merült fel Stanley Rousban, az angol szövetség elnökében, ám a hivatalos meghívóra fél évet várni kellett. A szigetországi szövetség fennállásnak 90. évfordulója alkalmából rendezett meccsen való részvételhez Rákosi Mátyás engedélye is kellett, akit miután Sebes Gusztáv szövetségi kapitány megnyugtatta, hogy nem okoznak csalódást, és következő évben sor kerül a budapesti visszavágóra is - áldását adta a találkozóra. A szövetségi kapitány komolyan vette a felkészülést és a svédek elleni válogatott meccsre Angliából hozatott labdát, amelyek jóval nehezebbek voltak az Európában használatosaknál, Puskáséknak azzal kellett játszaniuk. Így történt, hogy tíz nappal a londoni meccs előtt a Népstadionban rendezett első válogatott találkozón csak 2:2-t játszottak a magyarok a svédekkel (Gólszerzők: Palotás, Czibor) Puskás még 0-0-nál büntetőt hibázott, a svédek a 87. percben egyenlítettek. Ekkor fűtölte ki először és utoljára a közönség az Aranycsapatot.

Ilyen előzmények után, 1953. november 25-én az angol válogatott a legendás Wembley Stadionban fogadta Puskásékat, ahol az „évszázad mérkőzésére” több mint százezren voltak kíváncsiak. Bár a Walter Winterbottom által menedzselte csapat tisztában volt az Aranycsapat képességeivel, a hírek szerint az angolok nem sokat aggódtak a magyarok elleni meccs miatt. De a kezdés után alig telt el 45 másodperc, és Hidegkuti Nándor lövőcsele és zseniális bombája nyomán Gil Merrick kapusnak már a háta mögül kellett kihalászni a labdát; 1:0 arányban vezettek tehát a magyarok. A 13. percben Jackie Sewell egyenlített, így az angolok egy picit fellélegezhetek, gondolván, lassan majd csak helyre billen a világ rendje. A 20. percben azonban ismét jött Hidegkuti, és visszaszerezte a vezetést a mieink számára. Négy perccel később jött egy „lapos” magyar akció és Puskás gólja, a legendás visszahúzó csel után, ezzel lett 3:1, majd a magyar csapatkapitány Bozsik szabadrúgásába ért bele szerencsésen, ezzel már ő is két találatig jutott. A szünet előtt még Mortensen szépített, így

4:2-es állással vonultak szünetre a csapatok.

A folytatásban az 50. percben Bozsik köszönt be Gil Merrick kapujába, három perccel később pedig Hidegkuti Nándor mesterhármásig jutott a Wembley Stadionban – ezt a bravúrt az elkövetkező ötven évben nem sok vendég játékos tudta megismételni. Ezzel már 6:2 volt az állás Magyarország javára, és ugyan Alf Ramsey 57. percben még értékesített egy büntetőt, de az angolok már nem tudtak közelebb jutni a magyar válogatotthoz. Leo Horn játékvezető hármás sípszava véget vetett a sporttörténeti jelentőségű találkozónak, mely a világnak hatalmas meglepetést, Anglia számára pedig valóságos traumát, sokkot okozott.

Ez volt az a siker, ami megalapozta az Aranycsapat legendáját, aminek következtében a 11 játékos nevét a világ minden táján fel tudják sorolni a futball rajongói. A legendás londoni mérkőzés névsora: Grosics Gyula, Buzánszky Jenő, Lóránt Gyula, Lantos Mihály, Bozsik József, Zakariás József, Budai II. László, Kocsis Sándor, Hidegkuti Nándor, Puskás Ferenc, Czibor Zoltán. Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv. (A klasszikus Aranycsapat, mely ebben az összeállításban veretlenségi sorozata alatt kezdőként mindössze 4 alkalommal lépett pályára.) A Puskás Ferenc vezette magyar válogatott győzelme ugyanakkor nem csak az eredmény miatt volt történelmi jelentőségű, hanem azért is, mert a Wembleyben mutatott játékkal és a Sebes Gusztáv által kidolgozott taktikával az Aranycsapat új fejezetet nyitott a világ labdarúgásában. Az angolok, akik a hagyományos módon, WM-formációval (3-2-5) álltak fel, esélytelennek bizonyultak az addig ismeretlen 4-2-4-es formációban játszó Aranycsapat ellen; Sebes Gusztáv játékosai ugyanis villámgyorsan tudtak támadásból védekezésbe, majd visszaváltani, a középpályás sor előrébb és hátrébb elhelyezkedő játékosai segítségével pedig mindkét esetben hatékonyabban tudtak játszani az ellenfélnél. Sebes Gusztáv meglepte az angolokat azzal, hogy a fedezet Zakariás a védőket segítette, míg a középcsatár Hidegkuti – ahogyan azt klubjában az MTK-ban Bukovi Márton korábban kitalálta - hátravonva játszott. de volt más egészen meglepő újítása is a csapatnak. Az időtájt a világ futballjában kötött posztok voltak, de a magyar csapat ebben is formát bontott. Czibor balszélső létére a jobbszélen nyargalt, a balösszekötő Puskás rendszeresen a jobbösszekötő helyén tűnt fel, a gólját is ez előzte meg: a labdát a felejthetetlen hátrahúzás csele után Merrick-nek esélyt sem adva, úgy vágta a sarokba, hogy a kapus és a kapufa között épphogy elfért.

1953. november 25

Magyarország - Anglia 6:3 megtekinthető a videón:

<https://youtu.be/yqp6GSgRtRs>

„Talán élete legjobb formájában játszott” – így értékelte a Népsport a mesterhármast szerző Hidegkuti Nándor teljesítményét. „Fáradhatatlanul küzdött, ragyogó labdákat adott társainak, veszedelmesen lőtt és a fejelés terén is kitűnt.”

A 6:3 megrázta az angol közvéleményt és a sajtót is. Az Evening Standard már aznap este magyar címmel közölt cikket a meccsről: „Micsoda csapas” (így, ékezet nélkül) – állt öles betűkkel a fekvő kapus képe alatt. A Times „a futballistenek alkonyáról” írt: „A magyarok történelmet írtak azzal, hogy földön, levegőben és taktikában egyaránt megverték Angliát.” Áradozott a Daily Mail is: „Az angol játékosokban csalódott közönség bámulattal adózott a magyarok lenyűgöző labdaművészetének. Húsz éve nem láttak olyan labdarúgást Angliában, mint amilyent a magyarok bemutatnak, akik klasszisokkal múlták felül az angolokat.”

A meccsnek a nemzetközi sajtóban is óriási visszhangja volt. „Ami nem történt meg 90 évig, arra most elég volt 90 perc. A magyaroknak elegendő volt egy félóra, hogy a szó szoros értelmében megsemmisítsék a brit oroszlánt” – írta a Corriere Dello Sport.

Szepesi György, a legendás sportriporter, későbbi MLSZ elnök, az Aranycsapat 12. játékosa így emlékezett:

„Amikor a meccs reggelén lementem a Cumberland Hotel éttermébe, Sándor Csikar azzal fogadott: „Jézusom, Gyuri, elment a hangod! “Na, több se kellett a csapatnak, Öcsi máris fújta, két tojássárgája cukorral, gyorsan bekanalazni. Aztán a többiek sorolták, hogy a nagymamájuk erre milyen receptet használ. A végén a pincérek őszinte döbbenetére 10 pohár cukros tojássárgáját kellett elfogyasztanom, de szívesen tettem, mert látszott, hogy ez is eltereli a fiúk figyelmét a nagy feszültségről. Én biztos voltam benne, hogy győzünk. Meg lehet nézni az akkori rádióújságot. Annyira biztosra mentem, hogy tíz nappal előtte betettem a műsorba a délutáni közvetítés esti ismétlését. Nem terveztem el, mit fogok mondani, a mikrofon előtt jól tudtam rögtönözni. Az „All right, Mr. Wright!” -ot sem találtam ki előre. Imádom a humort, de nekem nincsen humorom. Kivéve, ha a mikrofon előtt álltam. Ott teljesen átalakultam. Transzba estem” – mesélte a 6:3-ról a riporter Szepesi György Búcsú a mikrofontól c. könyvében. Idehaza leírhatatlan volt a győzelem fogadtatása. „Költők, írjatok verseket!” – kiáltotta az éterbe emlékezetes közvetítése végén Szepesi György, és szavai meghallgatásra találtak, hatszáz vers érkezett a Népsport szerkesztőségébe! A „hathárom” kultusza ma is él, született róla dal Hobo Esztrád című lemezén Aranycsapat címmel („4:2 a félidőben, a végén 6:3” – éneklí Földes László - Hobo), Tímár Péter filmje (6:3, avagy Játszd újra, Tutti!, rengeteg könyv, újságcikk, de van Aranycsapat-mozdony, kiállítás, 6:3 borozó, hathármas borospalack is és a legutóbbi időben már musical is őrzi a győzelem emlékezetét. Az aranycsapat játékosairól stadionokat, utánpótlás akadémiákat, sportágfejlesztési programokat nevezett el a hálás utókor, ezzel is segítve, hogy őrizhessük a tradíciót és egyúttal újabb és újabb generációk élhessék át a magyar és az egyetemes kultúra részévé váló mérkőzés felemelő élményét. Az elmúlt esztendő eredményeinek (Eb-kvalifikáció, Nemzetek Ligája A-divízióba jutás, FTC BL-csoportkör) fényében november 25-én, az angolok elleni emlékezetes győzelem 67. évfordulóján ünnepeljük felszabadultan a magyar futballt, annak tradícióit, biztató jelenét és ígéretes jövőjét!